

החלבות שפת סימן שצא

באר גולה 516

וְכַשֵּׁישׁ שֶׁתִּפְאֹרֶת שֶׁל בָּתִּים חֲצֹרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בָּעֵיר, צָרִיכִים לְשַׁכֵּר מִכֶּל חָצֵר וְלַכְּדֵר שֶׁל אַנְיָנוֹ-יְהוּדִי^(ז) וְאַין מַסְפִּיק בָּמָה שַׁיְשַׁבֵּר מִשְׁרַׁה עִיר: הַגָּה (יב) וַיֹּשֶׁ אָמָרִים זְדוּגָא לְעַנִּין לְהֹזְיאָה וְלְהַבְּנָה לְרִשְׁוֹת קָאַנְיָנוֹ-יְהוּדִי, אַבְלָן (ט) לְפָלָל בְּקָבְויָה יָכֹל לְשַׁכֵּר מִן תְּשִׁיר, (יד) שָׁהָרִי דָּרָךְ תְּקֻבָּה הוּא שֶׁל קָשָׁר וְכָל תְּלַקְּקָן כָּל הַאַקְמָה-יְהוּדִים מַעַם (וְכִישׁ סִמְמָה). אַיִלָּה דְּבָרִים אַמְרוּם, בָּשָׁר שָׁאַין הַבְּהִיטִּים שָׁלוּ יוֹגָם אַנְיָנוֹ לְוַיְוָת לְחַשְׁפָּט בְּבָתִּים בְּיִהְעָרִים כָּלֵל (טו) אַבְלָן בְּשָׁעַת מְלֻחָה, אַבְלָן בְּמַקּוֹם שָׁלֵל גְּנַבִּי הָעִיר אַנְסָם גְּנַבָּם אֶלָּא עַל-פִּי הַשְּׁר אוֹ הַמְמֻנה שָׁלוּ, וְרַאי שְׁשַׁכְּרוֹת מְהֻשָּׁר הַהְוָא אוֹ (טז) (ט) מְשַׁבְּיוֹן וְלְקַטְּנוֹ (טז) אַבְנִי, שְׁהָרִי יָשֶׁל לְוַיְוָת לְהֹשִׁיב אַגְּשָׁיו וְכָל-יְמֻלְּחָמוֹת

פאר היטב

(6) משכיריו. וכן גוזין בצל קקומות שיש לסם מעד אחר הך' וקחית רשות מסחר, שוקון על מנת שפיכון בין צא"ו וטאלרים, ובכךם שאנר בון שאון שער רק זוכה גם אסור או פול לטלטל פהבו;. וכן נזכר בטלטל בסיטון שבב' צ'ז בצל אי' שאון מולען שכירות מא"י אלא בלו"זן שהאה נמי, ואח"כ קרייך שכירות קדש מקנו, עכל ט"ז, ע"ש. וכן בתקופת חסם אב' סיטון ובטבשוכת דבר' שמאול ציקון קמה. ובסתו'יאיר טיקון קללה בסב' דבאי' הנטפקה חווה ששל' להארץ רחוב קיזען ונגפהה בלבלה, לא בע' מה שעם האלטאמר לטלטל בצל העיר, ע"ש. עיין בז"צ; (3) שראלאם. והוא של' סיטון ד' בקבמ' ש侃ל מזקיטים לאדור לטלטל ברורו לבלין, ואילו שפנוי שרבילון לגב' לטלט' בצל נזריך ורעליל אסור מעד ליש' פזאל ליש' אי', ע' סיטון שפה, בכלי', וגיה כפוך כי מב' צ'כ'יפ' אסוד צ'כ'יא סאות' לדזיא נברוח לשל' או לעיר. עיין בפוק'יק' שפה. וכן של' שפהין עפנ', ובמי הצעיר מעד לשבה'ב' ובפעת האסוד ללה'אות, דשכירות לילא מפקר הרא' וא' מזיא מקרשת לרשות, אכל או אונ' השכ'ר'ו, וכן מבר' בשות' ניב' מ"ת קימ' לון, ע' ע"ש; [3] יהואלאם. עכבר.

אשנה בדורה

ההילה ואחריך מופיע חזה סבירם לאז"ה הכהנים ומפני עלייה
שנמשנה להשمر מפני קורין שאנו קורין שלא"ט,
ובפונונים כתם בוחרו: (*) ובשיש שמי חזרות וכוי' בעיר. נראה
דלאפלו אם כל צער קיה פמבי אחר, לא נחשב ניחיד במקומות
עטיפות. דclinן שעיר מוקפת חומה סביקה, נחשבים כל המבאות
בקרכוב רשותו, אם לא שקיי מקומות חלוקין זה מהן אצורה
הפתחה או בשני פין, וכאשר בארנו בסיכון שפו עשיי ב' בראש'ה
בקבוצה ברורה וילקון פיטין שבץ' ו: (א) אין מספיק
או (ב) שהקבאים שלו ובסרן לאשי כיר על-מונע שישלים
לו מסמן הבתים כנהוג. והעתם, שהר לא יכול לשלגון צליזמן
שמשלמן לו (פס), ובמהיה דסיקן שפכ עזיך יח, ואפקל אם הוא
קבוצה גם כן על מספיקיהם, בין שאין לו רשות לענן בפי קשי'יר
(יב) וש אומרים וכו'. וכן הקבימו (ט) האחרונים לקלה:
(יג) לטלטל במובוי. להוציא מטה ישנא ללהבניט להם:
(יד) שבירי דרכ' נקבוי הווא של השר. ווזה לוטר. שמספקא
לש לו רשות להשר על הדרכ' לשודקה ולחת לבעליך'ים דרכ'
מתש אחר ויכול להסביר לנו: (טו) אפלו בשעה מלוחה. אלא
ממנגן נקביר עלי' יוציא נפרעה: (טו) מהני^(ט). כמו אפלו לענן
הלהקה: (יז) שלא מעדתם. ולפי זה מقرر לשוכר מההמגה של
מי קבוי כיר שלא מಡעם מרייא רמליכטה, ואביכן כל עבד
ונראה לי. אך ממהמגה על זה, כמו זה שקדון אלעצי'י^(ט),
במקום שהוא אין ממנה על זה חי ארטן: (ט) ישראלים

卷之三

שער הצעין

卷之三

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

חלבות שבת בימן שצא

כיאורים ומוספים

לשבור מושר העיר, גל פ' דרכו של שות' גינה ודרדים (או"ח כל' ג סי' ב') שהtier בוה.

והגדיי קנסקי (קריאנו דאיוגראת חיב איגרת צ) בתב לפפק בדבר, משומ שאין להם שם שום כוח בדוחות פרטיה. ומה שבאה מקרים יש להם אויז שוליטה להבניש דברים בתבי התחשבים, וכל שכן הגבנה שבונן מלחמה יכולות לעשות הרבה דברים בתביט פרטיב. מימי אין וה בתורת שליטה וקנין על הבית, רק הוא בתורת שליטה על האrms שכופים אותו להעמיד את ביתו לצורכי המלחמה.

וון כתוב בשות' שבת הלוד (ח"ח סי' צז וס"ק גט) שאף על פ' שבגו מימות עולם לשבור מראש מדינת העיר או מראש המשטרה, מימי היום נשתו חוקי המלכות, ורשות של אלו לחדבש מוגבל יהה ומימי בשעת הדחק בתב לעצם בסינך את סברת הגינה ודרדים שבומני אין טעם להזכיר שכורות נרא מה שכברנו לעיל סי' שפב ס"ק ג. עוזר בתב (שם סי' גט) שבומני אין לט שום מציאות של שר ומושל שיש לו כוח לבפות ולהושיב אניות בתבאים אפילו בשעת מלחמה. ובשות' מנחת יעתק (ח"ט סי' קי, בסוף התשובה) בתב, שנדינה ו[שבארן ירושלים] דינה כמורכת העומר מאלין, ואוי אפשר לשבור ממנה רשות.

ובספר חבמו הלב (עמק החכמה סי' י) האריך בעין כוח השלטון בימיין, והביא את דעת הארייש אלשיב שאין לסמך על שכירות של גורמי השלטון או של הגבנה והמשטרה או של השעריה, משומ שאין להם כוח חוקי להניח הפטיס בתבי התחשבים. ובקוטרט תקנת העירוב (פ"ה) הביא את דעת הגוץ קליען, שאמנם מעד בפירוש היא מעילה. מادرך, בספר חכמת הלב (פי' דברי' שלוב סי' גט) ביאה שטאפיקו והוא לעין ישראלים נטביב שבאו לדoor אחר השכירות ועל זה כתוב שכימים בעידוב נtabar בשורע לעיל (סי' שט' ס"ט) שאפשר לזכות את פת העירוב אם למי שיתוועך אחר כן, אך גם השכירות מתירה גם לישראלים שבאו לדoor אחר ולעין רירה שבשת' השכירות דר שם ירושלים, ואחר כן בא נביי לדoor שם, הסתפק החוויא (או"ח סי' בב ס"ק גט) אם מושילה השכירות שעשו קודם שבאו לדoor שם, שהר לבאודה לא מועל לשבור מושר מדיין שכירו לקלטו אלא את רשות הנבראים ולא את רשות היהודים, ואם בן אב ישראל היה דר בית וה בשעת השכירות לא חלה השכירות לגבי ואסור, ונשאר בצע"ע. ובשות' שבתי הלו (شب) הביא את דבריו שות' ג' (ז), והוכיח מדבריו שהשכירות מהוגבר מותפשעת גם על כל בתו ישראל.

[ביהל"ד מה שתה]

ואם על ידי הקבוצה נmag עז' ואינו בהק' הפלחים, איןנו מוציאין¹¹) וכן כתוב בשות' הרשב"א (ח"ה סי' ז). ובמואר שלא ברעת השורת שואל ומשיב (מהדרית חיב סי' טב) והצמיח צדק (אי' סי' טב) שכובו שאף בזמננו שnitול הכהנה מזאת אドוני העיר, מימי בון שבאליכויות יש להם כוה, נחשב שיש להם רשות בתבי העיר ושופרים מהם. וראה העורקה קדמתם בדברי הפסוקים בענין השכירות בזמננו מראש העיר.

[ביהל"ד מה שלא]

ולאפיקין אם אין צדו פלבד צלי רשות אנטשי סער לערך מלפקה¹²), וכן כתוב בשות' גיטות ודרדים (או"ח כל' ג סי' כב). שאב איט יכול להשתמש בתבי העיר בלי להחותיעץ עב שדי המלוכה, אין שכירם מבנו. וכותב שב לבני מצרים, שאף על פי שהמושל מכיון את השירות הגדולים ונושא וגונן עםם בכל דבר שרצה לעשות, מימי אין עשה כן מחמת שאין ביכולתו לעשות בל' הסכמתם, אלא שרצה ליטול עיצה הדגה ביצד ותקיים הדבר ההוא שרצה למושל לבדו, ואפשר לשבור ממנו.

[שו"ע ס"א]

אוריים לשפר מעל צער וקוצר של אינזיהוקי¹³.
7) ואם בכל חצר ודרים כמה נזכיר, כתב החוויא אDEM (כל' עה ס"א)
שלא די לשבור רק מנכרי אחד, אלא ערבים לשבור מכל נברי גנרי. והוסטף, שום באופן שהנברים ודרים בבית אחד ואפלו בחו"ר אחד, אב כל אחד מהם משתמש בשלו ואון לחבירו רשות להשתמש בחולק, צריך לשפר מכל אחד ואחת, כמבואר בשוע ליעיל (ס"י שפב סט"ז). ובמשניב שם (ס"ק סא) כתוב שגם אם הם דרים בשותפות יש לשבור מכל אחד.

[משוג'ב ס"ק יא]

שנחיי לא יכול לפלקן פלזמן שמשלמן לו הפסס¹⁴).
8) ובאופן שיבול להוציאם מתחיהם על ידי ישילם להם כסף, בתב בשות' הרשב"א (ח"ה סי' ז) שנחשב באילו אין יכול לטלעם ואין שוברים נמננו.

[משוג'ב ס"ק טז]
[מקניי¹⁵]

9) ולעין אלו שבאו לדoor בעיר אחריו שבורו מושר העיר, הסתפק הפמייג (אי' סי' ב) האב מועילה השכירות גם להב או לא, וכותב שטוב לנור בפורוש שזוכה בשכירות גם לבאים לעיר אחר כן.
ובשות' שבת הלו (ח"ד סי' מט) ביאר, שטאפיקו והוא לעין בתי נכרים ודרים שנתוטפו לאחר העכירות מושר העיר, והסתפק האם מועילה השכירות גם לבאים אלין, ונל' זה כתוב שגם אם מעד בפירוש היא מעילה. מادرך, בספר חכמת הלב (פי' דברי' שלוב סי' גט) ביאה שטאפיקו והוא לעין ישראלים נטביב שבאו לדoor לאחר השכירות ועל זה כתוב שכימים בעידוב נtabar בשורע לעיל (סי' שט' ס"ט) שאפשר לזכות את פת העירוב אם למי שיתוועך אחר כן, אך גם השכירות מתירה גם לישראלים שבאו לדoor אחר

ולעין רירה שבשת' השכירות דר שם ירושלים, ואחר כן בא נביי לדoor שם, הסתפק החוויא (או"ח סי' בב ס"ק גט) אם מושילה השכירות שעשו קודם שבאו לדoor שם, שהר לבאודה לא מועל לשבור מושר מדיין שכירו לקלטו אלא את רשות הנבראים ולא את רשות היהודים, ואם בן אב ישראל היה דר בית וה בשעת השכירות לא חלה השכירות לגבי ואסור, ונשאר בצע"ע. ובשות' שבתי הלו (شب) הביא את דבריו שות' ג' (ז), והוכיח מדבריו שהשכירות מהוגבר מותפשעת גם על כל בתו ישראל.

[משוג'ב ס"ק יז]

הרא מוקמעה על זה, כמו זה שקוירין פאליצ'י¹⁶).
10) בענין שעכירות מהשלטון בתיקותיו יותר מאוחרות בשות' שאל ומישיב (מהדרית חיב סי' סב) הביא בשם שות' גיטות יעקב שעכבר הרשות מהחו"ז בעל מלכמתו שקורין קפראודל, דין שיש שעכבר הרשות מהחו"ז בעל מלכמתה בתבאים. והושאל ומשיב פפק לו רשות לאנשי מלכמת (זורה שמכהן שיבת לו טעמים). ולכן כתוב שמותר לשבור מושר העיר שהעיר שיבת לו בין שחייבים לשלם לו מט, ואף שבות ל乞חתה מס אינה מספקת, מימי בין שמכהן המט יכול לתפות את הבאים הרי והnbsp;שוש שמי לו זבות בתבאים, ועייש עד שהאריך בות. וכן בשות' תשורת שי (חיב סי' ר) ובשות' מהרש"ס (ח"ה סי' גן וח"ט סי' כ) התירו

רנת גאר הגולה

הלוות שבות בימן שכא שצב

בಚדר ייחידי בעיר של איכרים יהודים (כ) שהייתה מקפת חוף, ועבורי יהודים אחים דרכם שם בשכנת (כא) ונתאכטנו בבחדר אחותה, (כב) איכים אוסרים עליהם, רואתנו אינו אסור, (כג) ומתרים לטלטל (כד) בכל עיר (עיין לעיל סוף סימן שע):

שבצ דיני ערובין לעיר, ובו ח' סעיפים:

א' עיר שמייה (ה) (א) גאנן זמירות, (ב) אפלו גששית של רביהם, משתחפים כלם (ג) שתווף אחד (ד) ויטללו בכל המדרינה, וכן אם היה של רביהם וויש לה (ה) פתח אחד, משתתפים כלם שתווף אחד. אבל אם קיפה של רביהם ^{ויניש לה שני פתקחים,} שוחם נכסים בונה ויזאים בונה, (ו) אפלו גששית של ניד (ז) (ז) אין מערביין את בלהה, אלא מגנין מפחה מקום אחד, *אפלו קער אחת וביתות להזבה, משתתפין בשאר, ויהיו אלו המשתתפין כלם מאותו מקום (ז) ששזירו, וזהי דע עין בסימן שע:

שער תושבה

וין לעיל סיס שיע החתום כקה נשובות בקדר, וכן בשתיותם קairoirs חוץ חין סיקון, א בעיר קירקון שמש גזר וקברן גול מחרדים שוכנים מאשי קפטים ובפתה כר, מפיק שאין להזכיר לטלטל עד שיטר לסתות מון גאי און עיי תבלעה ואחדיל לאבר תלמוד פועלן כלל תפתקחים שפה ובקותה לעלה שאל וטלטלן עזיל מוסף שקיין שוקון בה, עיש: (ג) אין, עבורי. וכן בשתיותם ציטאקסים סיון כו וסיפון כו שףם נבורך קער בלה דשות הפקחים בעין זה:

נבריג עין בגאנדיירדים כלל ג' פון בלה כה בקדר אמרן: (ז) ששזירג עין בגאנדיירדים כלל ג' פון בלה כה בקדר אמרן:

באור חלכה

* אפלו קער אמת וביתות להזבה. פלשנ ששלק'ו שירוח משמע דראנא קער שיט מפרים כי להזבה מלהצער למכאות של עיר, דלענן שתופרי מבאות כל בני החצר כחדר חזיבי הילא שערבה, וככайл: (ב) שהייא מקפחת חומה. דעל-ירזינה (ו) אם איכה מקפחת חומה, ועשויה בתקון מבאות כרין: (כא) ונתאכטנו בבחדר אחותה, והוא סידין שישין או קער איזה טעמא: רד שם, ולענן לטלטליל אחותו קער עטבה, דקערים שניכם איז לערוב ובליל שעירות רשותה כן העופר' מהאי טעמא: (כב) איכים אוסרים בו. רוזחה לומו, דאף קנקא לאן שאם שני יערלים בעיר וויש שם גם עיריות קער בער איז מועל שום תקון לטלטל פליזמן שלא שכור ממנה רשותו, קא דאיכים אלא אורחים, בטילי עטמא דנטפליט לגבוי בעיל-קהתה הקבוצי. (ט) ונראה שדרים לטלטל בחצר שטחאנסים ואונס אוסרים זה על זה, וגסימן מהאי עטמא דנטפליט לגבוי בעיל-קהתה הקבוצי. (ט) ונראה דורך קשחיר מkapחת חומה או שטוחה בתקון ערוביין בדין, דקשייבי גלהה בחצר אחת, ראי לאו הקי לא בטילי לגבי ישראלי שדר בחצר אהורהז'ו רואקרים דארכין לאודס אינו אסור, (ו) יש אומרים דראנא בשלאיו בשאנינו גיגל להחאכון שם, אכלם אם נגילה להחאכון שם, פמו שטחי בירזין שטאיין לביא שם פמיד, ששוב בקכויות ואוסר מיד פשפא שפה זוכמו לענן עפ"ס בסימן שפר'. (ו) וויש מקלין גם ביהוון בלאין שיש עליון שם אורות, והיו עד שלשים יום:

א' גאנן זחיר ובו. ברוש. שענאה (ח) חזיד לעצמו ונחשירה הנבנין או שענאה להושיב בלה דירין וקער לעתמו (ז) ורכים ופליטות וקריטות, כערע שטמאליכים עוזן. וויש אומרים שאפלו (ג) קערה לנכדים², (ג) פליזמן שליא נשקע שם בעלים קראשוניס מפנו: (ב) אפלו גששית של רביהם. ואפלו ייש לה שע פתקחים, שוחם נכסין בוה וויזאנן בוה: (ג) שתווף אחד. (ז) בונזא. דכנן שענאה מתקלה גאנן יסידין, קער אמת דמנא שענאיין כל בתי החקד להמתרב גדר: (ד) ויטללו בלה הקידנה. רוזחה לומר, אחורי שענאיין בוכוואויה (ט) בלהקען: (ה) פתח אחד. דכל טעם שעיריך שירר בעדר של רביהם שלא ישטאפו כלם בזמוד וויחי יוכלים לטלטל בכללה וכדרקלפה, הוא כדי שלא ישפח חורה רשותה-הביביס, האה פון שאין לה אלא פפח אחד מלבד השני דיא סתובה, לא רמא לרשוטה-הביביס ווינה בחצר: (ו) אפלו יוכן של ביריר. (ו) שענאה קער לה: (ז) אין מערביין את בלה. בורה שענאה פחה ותעשה לשוד-הביביס יקלו ג'גן. ווישום אין נזניין לער

שער הגזין

(ט) פוחתת-הדין: (ו) פיזאקס: (ט) אין מוחתת-הדין סימן עז: (ט) וויש שטמאליכים בעסוי סימן בשער-הזיתן, עין שם. והוא מין אם סנה קער מkapחת חומה ובאותה עיר כי רום שני יערלים ולא שכור קשרות מון קענויים בגדים בעיר, דוגמץן האורים אוסרים זה על זה לטלטל בכרען סטנער שעטאנא-קאנט, ולא שיך לומר ובטלל לנבי ישאנאלט גערלים בעיר, לא שעיכים אונזני פאסר שטטם אסורים לטלטל בעיר, וכן פסב קסידראקס (אף מה שטאטפוק אסיד-קער שטטטקו זריך צוין, לרואו אונט עטאנאלט לאסורה): (ט) פאנ-אבקתם בשם וויש: (ו) וויש בא-ויזאת קרכובין, (ט) וויש בא-ויזאת: (ט) וויש בא-ויזאת קרכובין, וכן קרכורי קרכובין, דאמ נקבה לרבים אוקרי שכך נא פשווו לנטרי וטנץן עליך כהום רשותה-הביביס, מカリ עיר של רביהם: (ט) גראשא-א-תחרוחז'ו, רואק-לקלען בקעיף ד, עין שם: (ט) כל אחד לפוי היה שודאי, אם אין אליו שטטם רשותה-הביביס דיא קלחוי גונת-הקפחה³, ואם רשותה-הביביס, אדרך דלהות, ג'ן כלשנין לה קער און דסביאן להו בענין עיר של נחיד גששית של רבים ואמ פטר ביחס ג'ון כהום מה לא תחשנין לה קער און דסביאן להו, פליזמן שליא נשפחן שטטם מעלה קישין שענאה פחה לשל רבים ואמי און לא-קוקי נסיכון:

